

m. m.; varje armékår består av 2 inf.-fördelningar, ett »lätt armékårsreg.» (kavalleri), en armékårsart.-brigad jämte ing.- m. fl. trupper. Varje inf.-fördeln. består av 3 inf.-reg., en kulsprutebataljon, ett inf.-batteri, och ett art.-reg. Andra armén består av 8 reserv-inf.-fördeln. samt 4 reservkår-art.-reg. — Särskilda anordningar äro vidtagna för att inom de olika truppförbanden m. m. skapa enspråkiga grupper. M. B.-dt.

Det fasta försvaret. Det fästningssystem, som mötte tyskarnas framträngande vid världskrigets utbrott, var utfört enligt Brialmonts planer. Det utgjordes av två huvuddelar: centralfästningen Antwerpen (se d. o.) och Maaslinjen (se d. o.). Den förra var avsedd att vara ett sista stöd och tillflykt för fälthären, på samma gång som den skulle utgöra en tryggad landstigningsplats och operationsbas för en från en eventuell bundsförvant anslående understödsarmé. Den senare uppgiften försvårades på grund därav, att inloppet till Antwerpen på Schelde delvis går genom nederländskt territorium, vilket medfört svåra politiska slitningar mellan Belgien och Nederländerna såväl före världskriget som efter krigets avslutande (Vlissingenfrågan). Maaslinjen med sina två fästningar, Liège och Namur, var avsedd som direkt hinder för en frammarsch i Maasdalen. Under världskriget föllo inom relativt kort tid de belgiska fästningarna för tyskarnas överlägsna anfällsmedel men ha dock genom det hinder Maasfästningarna uppställde mot tyskarnas framträngande och de detacheringar, som framtingades av fästningen Antwerpen, utövat ett avsevärt inflytande på operationerna under krigets första skede. Hur man i framtiden avser att ordna landets fasta försvar är ännu (1924) icke känt. L. af P.

Örlogsflottan. B. har saknat örlogsflotta ända intill världskrigets slut. Av de örlogsfartyg, som tyskarna vid B:s utrymmande 1918 kvarlämnade, samt av de B. tilldelade, i Nederländerna internerade fartygen har en belgisk örlogsflotta bildats. Den består (år 1924) av 1 avisofartyg (1,200 ton), 14 torpedbåtar, 4 mindre undervattensbåtar och 17 motorbåtar (för minsvepning m. m.); därjämte har år 1923 Frankrike till B. skänkt den gamla kryssaren d'Entrecasteaux (8,000 ton). Örlogsflottans sammanlagda tontal uppgår till omkr. 13,000 ton. Ö.-g.

Författning och förvaltning. B:s grundlag är daterad 7 febr. 1831 samt har 1893 och 1921 i viktiga delar underkastats revision. I princip vilas den å folksuveränitetens grund; det förklaras i grundlagen, att »all makt utgår från folket». Enligt resolutionen av 20 juli och dekretet av sept. 1831 är tronen ärftlig bland konung Leopolds av Sachsen-Koburg manliga efterkommande. Saknar konungen dylika, kan han med kamrarnas bifall, avgivet med $\frac{2}{3}$ majoritet, själy utse sin efterträdare. Konungen innehar verkställande makten och

har bl. å. rätt att förklara krig och sluta fred och allianser. Vid monarkens sida står ett kabinett med ministrar (f. n. 11) för de tolv departementen (utrikes-, finans-, inrikes-, undervisnings-, jordbruks-, försvars-, justitie-, industri-, kolonial-, kommunikations-, arbets- och handelsdepartementen). Principen om parlamentarisk ansvarighet inför representationen råder. Juridiskt äro ministrarna ansvariga inför representationen på så sätt, att de av representanternas kammare kunna åtalas inför kassationsdomstolen. Jämte de egentliga regeringsmedlemmarna finnes ett antal statsministrar (*ministres d'état*), vilka kunna kallas att deltaga i ministerrådets överläggningar. Lagstiftande makten delar konungen med representationen. — Representationen består av två kamrar, senaten (*le sénat*) och representanternas kammare (*la chambre des représentants*). Genom 1921 års författningsrevision har representationen undergått högst väsentliga förändringar. Representanternas kammare väljes nu genom allmänna och direkta val enligt det proportionella valsystemet, varvid varje myndig man (21 år) äger rösträtt. Före 1921 fanns graderad röstskala; nu äger var och en endast en röst. Rösträtten är i B. även förenad med röstplikt, i det att väljare, som icke deltaga i valen, straffas med böter. Kammarens medlemmar väljas på fyra år; för valbarhet fordras 25 års ålder; den årliga ersättningen är 12,000 frcs. Beträffande senaten gäller, att dess huvuddel väljes på samma sätt som medlemmarna av representantkammaren, varvid dock en rad särskilda bestämmelser utgöra särskilda valbarhetsvillkor, en del åter av provinsernas representationer och en del av senaten själv. Valtiden är även här fyra år; för valbarhet fordras 40 års ålder. Beträffande såväl senaten som representantkammaren har konungen upplösningsrätt. — Båda kamrarna äro i allt väsentligt likställda i makt; kammarens företräde i avseende på initiativ vid budgetsbehandlingen är sedan 1921 upphävt. Beträffande grundlagsändringar gäller, att om ett beslut om revision av viss bestämmelse fattas, kamrarna därefter upplösas och frågan på nytt upptages till behandling; härvid fordras för positivt resultat $\frac{2}{3}$ majoritet och att $\frac{2}{3}$ av medlemmarna äro närvarande.

Provinserna äga relativt utsträckt självstyrelse, utövad främst genom provinsrepresentationerna, provinsråden (*conseils provinciaux*). Provinserna, som motsvara den äldre politiska uppdelningen i grevskap, hertigdömen o. s. v., äro Antwerpen, Brabant, Östflandern, Västflandern, Hainaut (Hennegau), Liège (Lüttich), Limburg, Luxembourg och Namur, var till komma de genom Versaillesfreden nyförvärvade kretsarna (gouvernementet) Eupen och Malmedy. Provinserna delas i arrondissement, och därjämte finnas även primärkommuner med särskilda representationer. H. T.-n.

Rättsväsende. Rättskipningen handhaves för smärre mål av fredsdomare, genom 26 första